

Que hi hagi pau dintre teu!

Dm, 7/12/2010 per La puntada

[La puntada](#)

El diumenge 28 de novembre, a més de ser el dia de les eleccions, va ser també el dia de l'inici de l'Advent. Aquell dia, a la primera lectura de la missa, vam sentir un dels anuncis més estimulants dels profetes: "Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra". És, segurament, una de les millors expressions dels desigs d'una vida valuosa per a tothom, trencant el malefici iniciat, en la nit dels temps, per Caïn quan va decidir que els seus interessos de supremacia sobre el seu germà Abel l'autoritzaven a matar-lo.

Després d'aquesta lectura, proclamàvem el salm 121, el càntic dels pelegrins quan arribaven a les envistes de Jerusalem. I aquell càntic esdevenia molt concret, adreçat a la tràgica Jerusalem actual, i molt universal, adreçat a la Jerusalem que és el món sencer: "Augureu la pau a Jerusalem! Que visquin segurs els qui t'estimen, que sigui inviolable la pau dels teus murs!". I més encara: "Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: Que hi hagi pau dintre teu! Per la casa del Senyor, el nostre Déu, et desitjo la felicitat".

Això és el que hem proclamat en començar la preparació cristiana del Nadal. Llenguatge poètic, utòpic, certament, però alhora llenguatge ple de potència, com una invitació a creure de veritat que això és el que volem i això és el que estem disposats a construir. Una voluntat que compartim amb molts homes i moltes dones de prop i de lluny, i una voluntat que els creients veiem reflectida en el rostre d'aquell infant que celebrarem el proper 25 de desembre.

No, no estem en un moment històric en què aquestes utopies semblin gaire creïbles ni realitzables. Però Nadal és això, i no podem deixar de dir-les.